

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. obecným zmocněncem **F. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2013, č. j. MSK 97225/2013, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2015, č. j. 58 A 53/2013 – 46, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byl zrušen výrok I. jeho shora označené rozhodnutí a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Výrokem I. tohoto rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm ze dne 12. 6. 2013, č. j. OŽVP/10354/2013/rjan/spis 1158/2013, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), přestupku proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích a přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Za spáchání uvedených přestupků byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti podal návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že pokud zruší krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je jeho povinností pokračovat v řízení a řídit se závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, a to bez ohledu na skutečnost, zda je ve věci podána kasační stížnost. Může tak vzniknout nežádoucí stav, kdy v případě, že Nejvyšší správní soud dospěje k opačnému závěru než krajský soud, bude tento vázán jiným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V této souvislosti stěžovatel poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013 – 20.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil dne 11. 1. 2016. Uvádí, že jediným důvodem zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného byly

vady řízení, přičemž je zde prostor pro to, aby žalovaný po jejich odstranění rozhodl zcela stejně, jako rozhodl nyní. Přiznat odkladný účinek by bylo možné pouze v případě, že by bylo napadené rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost, např. z důvodu nesprávného posouzení právní otázky. Navrhuje zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se již opakovaně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Dle rozhodnutí ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58 (publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS), bude odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného přiznán pouze ve výjimečných případech, *„kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem“*. Jako příklad ohrožení důležitého veřejného zájmu rozšířený senát zmínil ochranu vzácné kulturní památky, jež by mohla být nepřiznáním odkladného účinku nevratně poškozena nebo zničena. Za ohrožení důležitého veřejného zájmu shledal i případy uvedené v usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49 (publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS): vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[6] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 10 Ads 99/2014 – 58 dále konstatoval, že hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. *„Obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku.“*

[7] Stěžovatel odůvodnil svůj návrh pouze možnou existencí dvou různých správních rozhodnutí v téže věci. Toto však dle výše citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu není samo o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku. Usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 61/2013 – 20, na které stěžovatel poukazuje, bylo výše citovaným usnesením rozšířeného senátu překonáno.

[8] S ohledem na výše stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu